

CHƯƠNG 24

I-SA-ÁC CƯỚI BÀ RÊ-BÊ-CA

¹Ông Áp-ra-ham đã già nua tuổi tác, và ĐỨC CHÚA đã chúc phúc cho ông Áp-ra-ham trong mọi sự. ²Ông Áp-ra-ham bảo người lão bộc sống lâu năm nhất trong nhà ông, và cũng là người quản lý mọi tài sản của ông: “Chú hãy đặt tay dưới đùi tôi ...,

³và tôi xin chú nhân danh ĐỨC CHÚA là Chúa trời đất, mà thề rằng chú sẽ không cưới cho con trai tôi một người vợ trong số con gái xứ Ca-na-an, nơi tôi đang sống. ⁴Nhưng chú sẽ về quê tôi, đến với họ hàng tôi, mà cưới vợ cho con tôi là I-xa-ác.” ⁵Người lão bộc thưa với ông: “Có thể người đàn bà ấy không chịu đi theo tôi về đất này; vậy tôi có phải đưa cậu con trai ông về đất mà từ đó ông đã ra đi không?”.

⁶Ông Áp-ra-ham bảo người ấy: “Coi chừng, đừng có đưa con trai tôi về đó! ⁷ĐỨC CHÚA là Chúa Trời, Đấng đã đưa tôi ra khỏi nhà cha tôi, khỏi quê hương tôi, Đấng đã phán với tôi và thề với tôi rằng: ‘Ta sẽ ban cho dòng dõi ngươi đất này’, chính Người sẽ sai sứ thần Người đi trước mặt chú, để từ nơi đó chú cưới vợ về cho con tôi.

⁸Nếu người đàn bà không chịu đi theo chú, thì chú không còn buộc phải giữ lời thề với tôi nữa. Nhưng dù sao, cũng đừng đưa con tôi về đó.” ⁹Người lão bộc đặt tay dưới đùi ông Áp-ra-ham, chủ mình, và thề với ông điều ấy. ¹⁰Người lão bộc lấy mười con lạc đà trong số lạc đà của chủ và ra đi. Ông lên đường đi về miền A-ram Na-ha-ra-gim, về thành của ông Na-kho, đem theo tất cả những gì quý nhất của chủ.

***11** Ông cho lạc đà nằm phục ở ngoài thành, gần giếng nước, vào buổi chiều lúc đàn bà con gái ra múc nước. **12** Ông khấn: “Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của ông Áp-ra-ham, chủ con, xin cho con hôm nay gặp được may mắn, và xin tỏ tình thương đối với ông Áp-ra-ham, chủ con. **13** Đây con đứng gần suối nước, con gái của người trong thành đang ra múc nước.*

14 Cô nào con nói: ‘Cô làm ơn nghiêng vò cho tôi uống’, mà cô ấy trả lời: ‘Xin mời ông, con sẽ cho cả lạc đà của ông uống nữa’, thì đó là người Chúa đã xe duyên cho tôi tớ Chúa là I-xa-ác; cứ đó, con sẽ biết rằng Chúa đã tỏ tình thương đối với chủ con.”

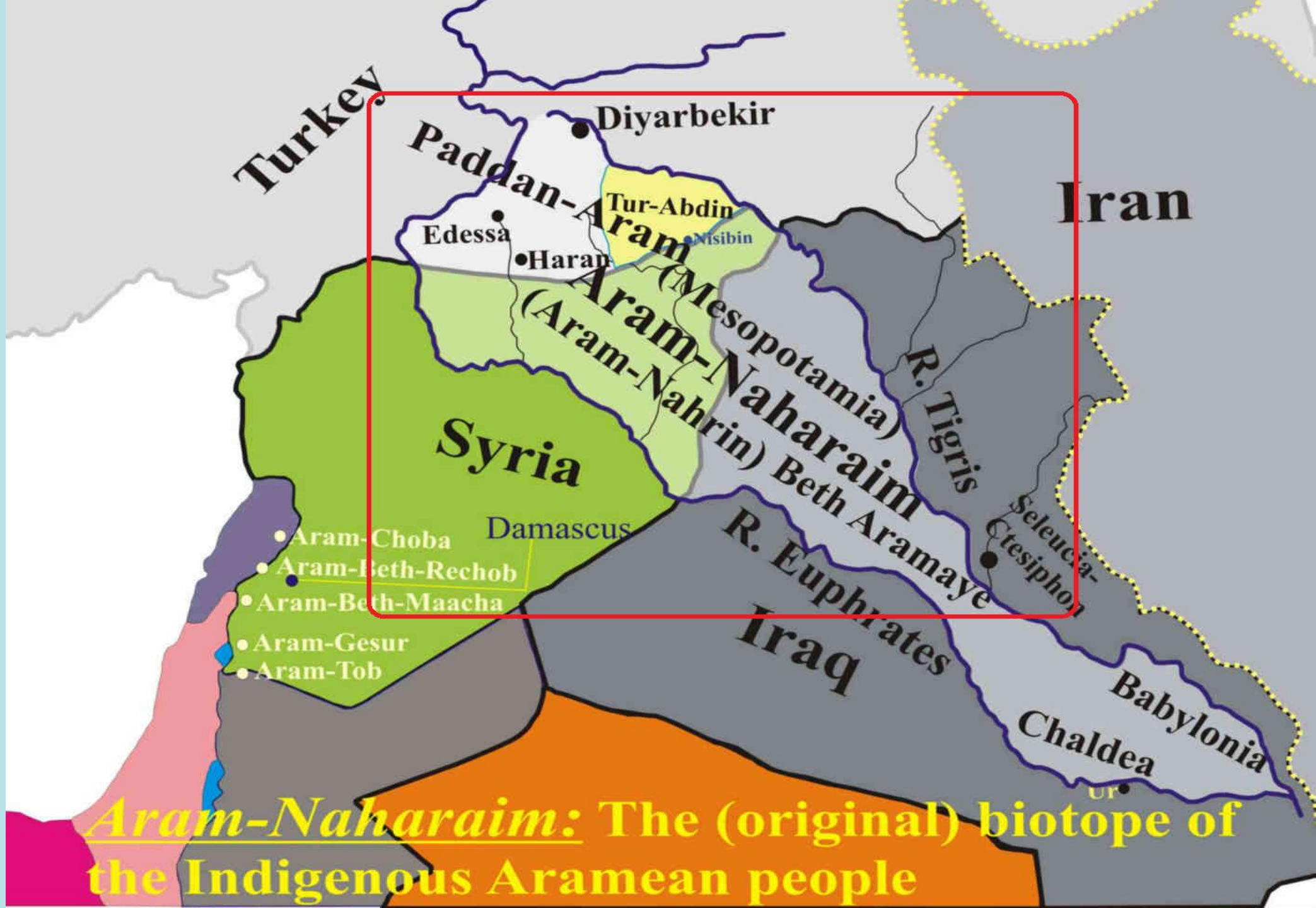
15 Ông chưa khấn xong, thì này cô Rê-bê-ca vai mang vò đi ra; cô là con gái ông Bơ-thu-ên, ông này là con trai bà Min-ca, vợ ông Na-kho; ông Na-kho là em ông Áp-ra-ham.

16 Cô gái nhan sắc tuyệt vời; cô còn trinh, chưa người đàn ông nào ăn ở với cô. Cô xuống suối, múc đầy nước, rồi đi lên. *17* Người lão bộc chạy lại đón cô và nói: “*Cô làm ơn cho tôi uống chút nước trong vò của cô.*” *18* Cô thưa: “*Thưa ngài, mời ngài uống*”, rồi cô vội vã hạ vò xuống tay và mời ông uống.

¹⁹Mời ông uống xong, cô nói: “Con cũng sẽ múc cho lạc đà của ngài nữa, cho đến khi chúng uống xong.” ²⁰Cô vội đổ hết vào máng, lại chạy đến giếng để múc, và múc cho tất cả lạc đà của ông. ²¹Đang khi đó, ông già cứ lặng lẽ ngắm cô, tự hỏi xem ĐỨC CHÚA có cho chuyến đi của mình thành công hay không.

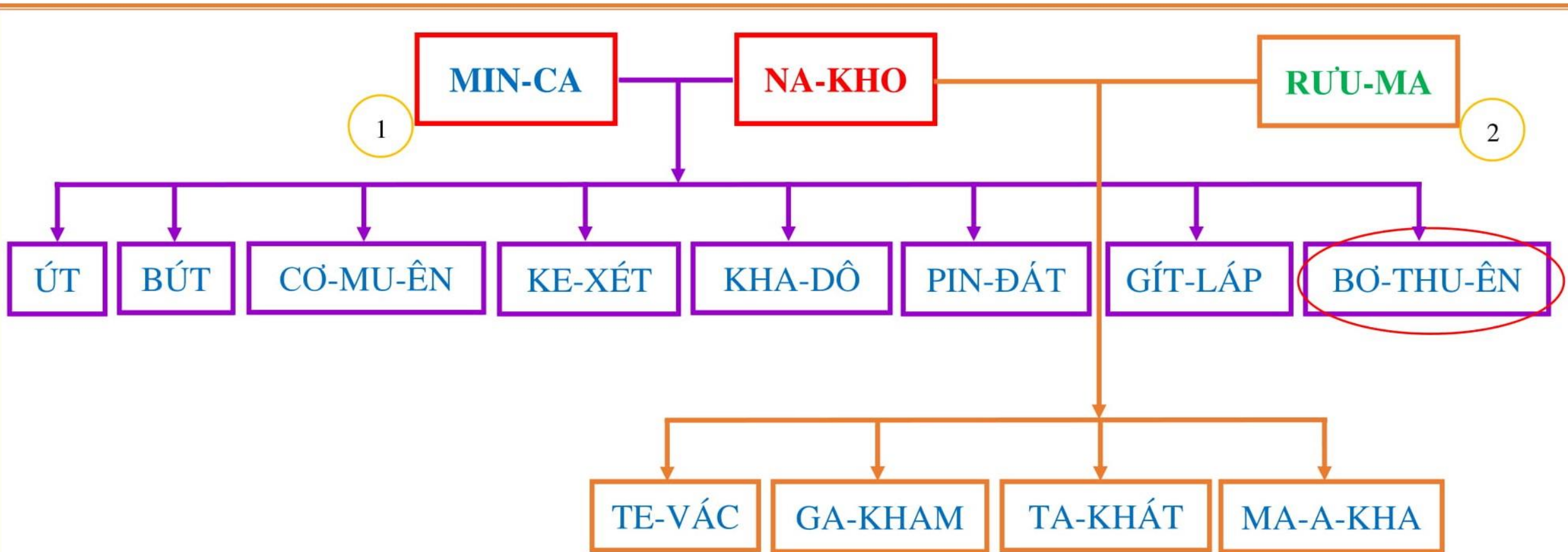

Ông lên
đường đi
về
miền A-
ram Na-
ha-ra-
gim, về
thành
của
ông Na-
kho

1. Người lão bộc tên gì? Tên Ê-li-e-de (St 15,2)

2. **Rê-bê-ca** là ai? Con của **Bơ-tu-en** và là cháu nội của **Na-kho**

*“Thưa
ngài,
mời
ngài
uống”*

ALEX CABANEL 1883

*22 Vậy khi lạc
đà uống xong,
ông lấy một
chiếc khuyên
vàng hai chỉ
và một đôi
xuyên vàng ba
lượng đeo vào
tay cô.*

Fine Art Prints of Distinction

²²Vậy khi lặt đà uống xong, ông lấy một chiếc khuyên vàng hai chỉ và một đôi xuyên vàng ba lạng đeo vào tay cô. ²³Rồi ông hỏi: “Cô là con ai? Xin làm ơn cho biết. Nhà cha cô có chỗ cho chúng tôi trọ đêm không?”

²⁴Cô trả lời ông: “Con là con gái ông Bơ-thu-ên, ông Bơ-thu-ên là người con trai mà bà Min-ca đã sinh cho ông Na-kho.” ²⁵Cô tiếp: “Nhà con có nhiều rơm, nhiều cỏ, có cả chỗ trọ đêm nữa.”

²⁶Ông già phủ phục xuống thờ lạy ĐỨC CHÚA ²⁷và nói: “Chúc tụng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của ông Áp-ra-ham, chủ tôi, đã không ngừng tỏ tình thương và lòng thành tín của Người đối với chủ tôi; còn tôi, ĐỨC CHÚA đã dẫn dắt tôi trên đường đến nhà anh em họ hàng của chủ tôi.” ²⁸Cô gái chạy về nhà mẹ cô, báo cho biết những

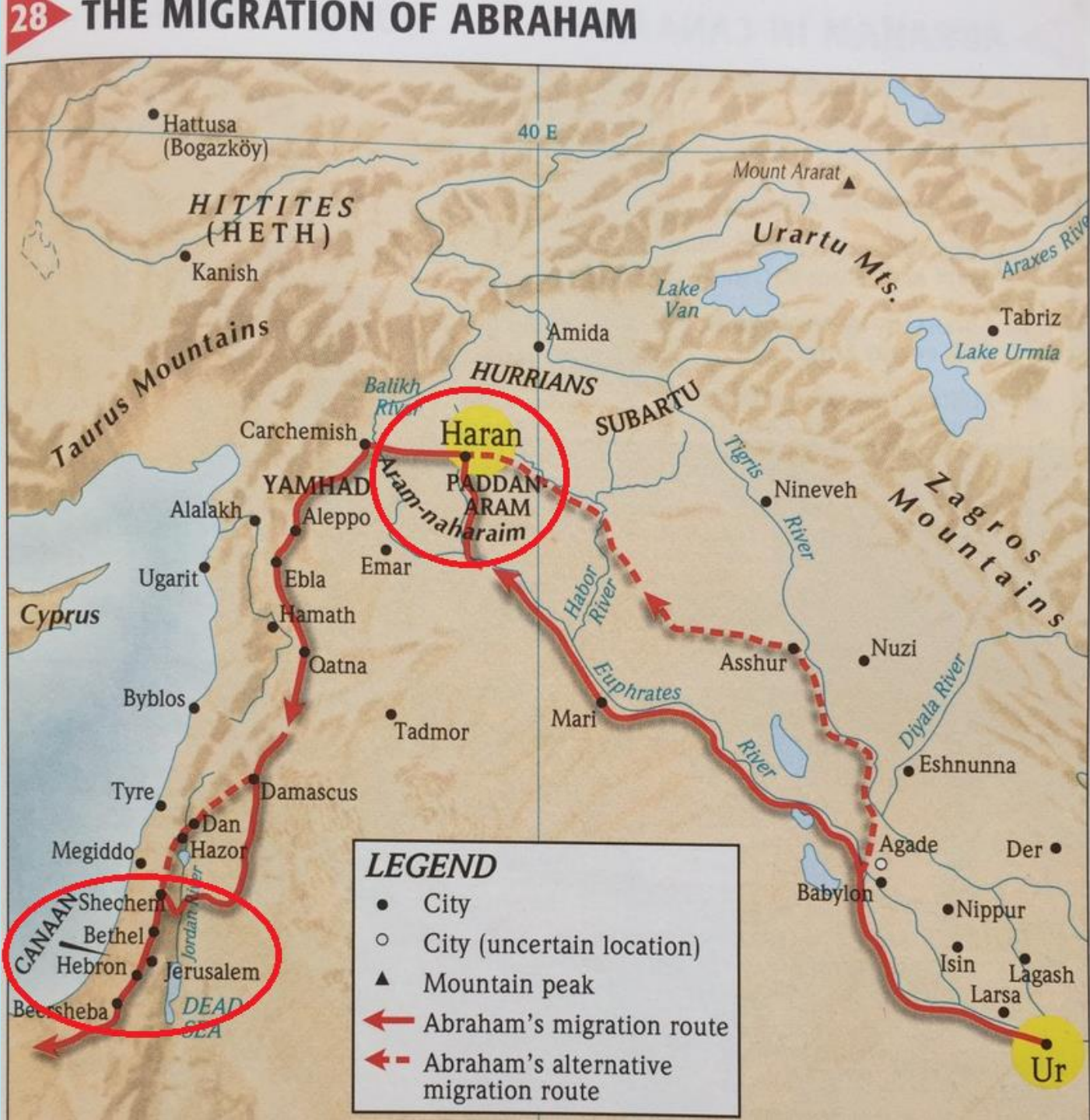
việc ấy. ²⁹Cô Rê-bê-ca có một người anh tên là La-ban. Ông La-ban chạy ra ngoài, đến với ông già, ở bên suối.

1. Abraham giao cho Ê-li-e-de, một người Đa-mat, người lão bộc và là người quản lý, mọi tài sản của Abraham, đi về Kha-ran, một cuộc hành trình khá dài (khoảng 1180km) và khá vất vả. Ngoài ra ông cũng không có được một sự chỉ dẫn nào về địa chỉ và nơi ở cũng như người phụ nữ trẻ đó là ai, là con của ai, để tìm vợ cho Isaac, đứa con trai độc nhất của ông bà chủ của ông.

-Abraham không muốn cưới con gái xứ Canaan cho Isaac.

- E-li-e-de vâng lời chủ tìm về thành của Na-kho, tức vùng miền Aram-Naharagim là nơi cư ngụ của con cháu Nakho, em ông Abraham.

- Ông và đàn súc vật nằm nghỉ ở ngoài thành của Nakho gần giếng nước.

- Lời khẩn của Ê-li-ê-de với Chúa. Thiên Chúa không lên tiếng nhưng Ngài đã sắp xếp mọi việc cho ăn khớp với lời cầu xin của người lão bộc trung thành là Ê-li-e-de. Chúng ta có thể tìm thấy nơi đây sự quan phòng kỳ diệu, một lời đáp trả thâm lặng nhưng vô cùng chính xác nhằm đáp ứng lời cầu xin đầy lòng tin tưởng và phó thác.

-Lời cầu xin sem ra quá mơ hồ và không dễ thực hiện đối với con người. Tuy nhiên, đối với Thiên Chúa, có gì là khó đâu. Chúa thấu suốt mọi sự, Ngài thấu suốt cả những điều kín nhiệm sâu thẳm nơi tâm hồn mỗi người và Chúa đã nhậm lời cầu xin của người lão bộc trung tín này.

- Chúa cho ông gặp Rê-bê-ca là con gái ông Bơ-thu-ên là cháu nội ông Nakho với bà Min-ca, cuộc trò chuyện giữa Ê-li-e-de và Rê-bê-ca.

*“Thưa
ngài,
mời
ngài
uống”*

ALEX CABANEL 1883

- Rê-bê-ca về báo tin cho mẹ và anh trai là ông La-ban, họ mời Ê-li-e-de về nhà và dùng bữa.
- Ê-li-e-de trình bày về mục đích chuyến đi và ngỏ ý xin cưới Rê-bê-ca cho Isaac, con Abraham. Gia đình và cả Rê-bê-ca cũng đồng ý Rê-bê-ca lên đường với đoàn người của Ê-li-e-de.
- Isaac gặp Rê-bê-ca và cưới cô làm vợ.

³⁰Khi ông thấy chiếc khuyên và đôi xuyên ở tay em gái, và khi nghe những lời của cô Rê-bê-ca, em gái ông, nói rằng: “Người ấy đã nói với em như thế!”, thì ông đến gặp ông già, lúc đó đang đứng cạnh các con lạc đà, ở bên suối. ³¹Ông nói: “Xin mời ông vào, hỡi người được ĐỨC CHÚA chúc phúc, sao lại đứng ở ngoài? Tôi đã dọn dẹp nhà cửa và cả chỗ cho lạc đà.”

³² Ông già vào nhà. Người ta tháo yên cho lạc đà, lấy rơm và cỏ cho lạc đà ăn, và đem nước cho ông già và những người cùng đi với ông rửa chân. ³³ Người ta dọn cho ông ăn, nhưng ông nói: “Tôi sẽ không ăn gì trước khi nói những điều tôi cần phải nói.” Ông La-ban thưa: “Xin ông cứ nói.” ³⁴ Ông nói: “Tôi là đày tớ ông Áp-ra-ham.

³⁵ĐỨC CHÚA đã đổ muôn vàn phúc lộc xuống cho chủ tôi. Ông đã trở nên một phú hào; ĐỨC CHÚA đã ban cho ông chiên bò, bạc vàng, tôi trai tớ gái, lạc đà và lừa. ³⁶Bà Xa-ra, vợ của chủ tôi, lúc tuổi già đã sinh cho ông một con trai. Ông đã cho cậu mọi tài sản của ông. ³⁷Chủ tôi đã bắt tôi thề, ông nói: ‘Chú sẽ không cưới cho con trai tôi một người vợ trong số con gái xứ Ca-na-an, nơi tôi đang sống.

38 Nhưng chủ sẽ đi về nhà cha tôi, về gia tộc tôi, cưới vợ cho con trai tôi.”” 39 Tôi thưa với chủ tôi: “Có thể người đàn bà ấy sẽ không đi theo tôi.” 40 Ông nói: “Tôi đã bước đi trước tôn nhan ĐỨC CHÚA, thì chính Người sẽ sai sứ thần của Người ở với chủ và Người sẽ cho chuyến đi của chủ thành công. Chủ sẽ cưới cho con trai tôi một người vợ thuộc gia tộc tôi và nhà cha tôi.

41 Chú sẽ không còn buộc phải giữ lời tôi đã bắt chú thề, nếu chú đến với gia tộc tôi; nếu họ không chịu gả, thì chú sẽ không còn buộc phải giữ lời tôi đã bắt chú thề.” *42* Vậy hôm nay tôi đã đến suối và khấn: “Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông Áp-ra-ham, chủ con, nếu Ngài thương cho chuyến đi con đang thực hiện được thành công,

⁴³ thì này con đứng gần suối nước: hễ thiếu nữ nào ra múc nước và con nói với cô ấy: Cô làm ơn cho tôi uống chút nước, ⁴⁴ mà cô ấy trả lời: ‘Xin mời ông cứ uống, con sẽ múc cho cả lạc đà của ông nữa, thì đó là người vợ mà ĐỨC CHÚA đã xe duyên cho con trai chủ con.’ ⁴⁵ Tôi thềm khăn chưa xong, thì này cô Rê-bê-ca vai mang vò đi ra. Cô xuống suối và múc nước. Tôi nói với cô: ‘Cô làm ơn cho tôi uống.’

⁴⁶Cô vội vã hạ vò xuống, và nói : ‘Xin mời ông, con sẽ cho cả lạc đà của ông uống nữa.’ Tôi uống và cô cho cả lạc đà uống nữa. ⁴⁷Tôi hỏi cô rằng: ‘Cô là con ai?’ Cô trả lời: ‘Con là con gái ông Bơ-thu-ên; ông Bơ-thu-ên là con trai ông Na-kho mà bà Min-ca đã sinh cho ông ấy.’ Tôi đã xỏ khuyên vào mũi và đeo xuyên vào tay cô ấy.

48 Tôi đã phủ phục xuống thờ lạy ĐỨC CHÚA và đã chúc tụng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của ông Áp-ra-ham, chủ tôi, đã dẫn dắt tôi đi đúng đường, để cưới con gái người anh em họ hàng của chủ tôi cho con trai ông ấy. *49* Vậy bây giờ, nếu quý ông muốn tỏ ra có tình có nghĩa với chủ tôi, thì xin cho tôi biết. Bằng không, thì xin cũng cho tôi biết để tôi còn liệu cách này cách khác.”

50 Ông La-ban và ông Bơ-thu-ên trả lời: “Việc này ĐỨC CHÚA đã xe định, chúng tôi không thể nói thuận hay nghịch nữa. 51 Rê-bê-ca đang ở trước mặt ông đây: Ông cứ đưa nó về. Nó sẽ thành vợ của con trai chủ ông, như ĐỨC CHÚA đã phán.” 52 Khi người lão bộc của ông Áp-ra-ham nghe những lời họ nói, thì phủ phục xuống đất thờ lạy ĐỨC CHÚA.

53 Rồi người lão bộc đưa ra những đồ bạc, đồ vàng và quần áo tặng cô Rê-bê-ca, và biếu anh và mẹ cô những món quà quý giá. *54* Ông và những người đi với ông ăn uống, rồi nghỉ đêm. Sáng hôm sau họ thức dậy, và ông nói: “Xin cho tôi đi về với chủ tôi.” *55* Anh và mẹ cô trả lời: “Xin cho con bé ở lại với chúng tôi ít bữa, khoảng mười ngày thôi, sau đó nó sẽ đi.”

⁵⁶ Ông nói với họ: “Xin đừng giữ tôi lại. ĐỨC CHÚA đã cho chuyến đi của tôi thành công, xin cho tôi đi, để tôi trở về với chủ tôi.” ⁵⁷ Họ đáp: “Chúng ta hãy gọi con bé ra và hỏi xem ý nó thế nào.” ⁵⁸ Họ gọi cô Rê-bê-ca ra và hỏi: “Rê-bê-ca, có muốn đi với ông này không?” Cô trả lời: “Có.” ⁵⁹ Thế rồi họ tiễn cô Rê-bê-ca, người em của họ, đi cùng với người vú nuôi của cô, người lão bộc của ông Áp-ra-ham và những người đi theo ông.

⁶⁰Họ chúc phúc cho cô Rê-bê-ca rằng: “Chúc em sinh vạn sinh ngàn. Giống dòng chiêm cứ cửa thành địch quân.” ⁶¹Cô Rê-bê-ca cùng với các tớ gái đứng dậy, cỡi lên lạc đà mà đi theo người lão bộc. Ông nhận cô Rê-bê-ca và ra đi. ⁶²Khi ấy cậu I-xa-ác đã bỏ vùng giếng La-khai Rô-i, và đang ở trong miền Ne-ghép.

⁶³Cậu I-xa-ác ra ngoài đồng dạo mát lúc chiều tà. ⁶⁴Ngước mắt lên, cậu thấy một bầy lạc đà đang tiến đến. Ngước mắt lên, cô Rê-bê-ca thấy cậu I-xa-ác, cô bèn từ trên lưng lạc đà nhảy xuống ⁶⁵và hỏi người lão bộc: “Người đang đi ngoài đồng tiến về phía chúng ta là ai đó?” Người lão bộc trả lời: “Chủ tôi đấy!” Cô bèn lấy chiếc khăn che mặt.

*Ixaác
găp cō
Rê-
bêca*

⁶⁶Người lão bộc thưa lại với cậu I-xa-ác tất cả những gì ông đã làm. ⁶⁷Cậu I-xa-ác đưa cô Rê-bê-ca vào lễ cưới của bà Xa-ra mẹ cậu; cậu lấy cô làm vợ, cậu yêu thương cô và khuây khoả được nỗi buồn mất mẹ.

**Cậu I-
xa-
ác đưa
cô Rê-
bê-
ca vào
lều của
bà Xa-
ra mẹ
cậu**

